

ÉLETEM GYERTYÁJA

Pecznyík Pál

Minden hívő lélek, világító gyertya,
addig világít míg, halál el nem oltja.

Életem gyertyája, így világít messze,
az életút szélén, hová Atyám, tette.

A viasz gyertya is amíg ég, kisebb lesz,
én is – közeledve kilencven évemhez –.

Halványuló fénnel világítok ma még,
amíg égi Atyám, azt nem mondja elég!

Gyertyám fényét védi, Atyám óvó keze,
azért adta fényem, világítsak vele!

Hogy a bűn éjében botladozó ember,
bűnök vadonában, keskeny útra leljen!

Életem gyertyája, csonkig még nem égett,
Istené a hálám, hogy eddig is fénylett.

Gyertyámra bűn-vihar, nagy szelet zúdított,
de a vihar után, ismét világított.

Ha csonkig ég gyertyám, és kialszik itten,
újat kapok mennyben, meggyújtja azt, Isten!

Új földön nincs vihar, nem kell félnem többé,
életem gyertyája, világít örökké!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VI. 22.